

ἐδείκνυε τῷ ὁδοιπόρῳ τὴν ἄγουσαν πρὸς ἄλλην νέαν, θειοτέραν ζωὴν. Ὡς ὁ ἀστερισμὸς τοῦ λέοντος ἐδείκνυε τὴν μετάβασιν εἰς νέαν ζωὴν τῆς φύσεως, οὕτως ὁ θάνατος ἦν ἡ γέφυρα οὕτως εἰπεῖν πρὸς μετάβασιν ἐκ ταύτης εἰς ἄλλην κρείττονα καὶ ὑψηλοτέραν ζωὴν. Ἡ κεφαλὴ δὲ τῆς Σφιγγὸς ἐδήλου πάντοτε τὸ **Θ Ε Ι Ο Ν**, καὶ δὴ τὴν πρώτην τῶν Αἰγυπτίων θεότητα, τὸν Ὡρ, ἦτοι τὴν ἀποθέωσιν τοῦ Νεῖλου. Ὁ κρῖος δηλοῖ τὴν εὐφορίαν, ὃ δὲ ἱέραξ τὴν ὀρμὴν. Πορφυρὰ ἐχρωματίζετο ἡ Σφίγξ, διότι καὶ ὁ Νεῖλος κοκκινίζει, ὅταν πλημυρῇ. Πολλαχῶς οἱ Αἰγύπτιοι ἐξεδήλουν τὴν πρὸς τὸν Νεῖλον, δηλονότι τὸν Ὡρ, λατρείαν, διότι αὐτὸς τὴν **ἔ ρ η μ ο ν**, δηλὰ δὴ τὸν **Τ υ φ ὠ ν α** καταβάλλει. Τὸ ἔθιμον δὲ, τὸ μέχρις ἡμῶν σωζόμενον, νὰ παρίστανται τὰ στόμια τῶν κρουῶν διὰ κεφαλῆς λέοντος ἔχει τὴν ἀρχὴν ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ ταύτῃ θεωρίᾳ. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Σφίγγα μεταδὼς ὁ Κάσσελ εἶπεν ὅτι οὐχὶ κατὰ τὴν αἰγυπτιακὴν οἱ Ἕλληνες διετύπωσαν αὐτήν. Ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο ἡ διαφορὰ ἡ στηριζομένη ἐπὶ τῆς διαφόρου περὶ λέοντος θεωρίας· παρ' ἐκείνοις μὲν ἐθεωρεῖτο ὁ λέων ἱερὸς καὶ τίμιος, παρὰ δὲ τούτοις ἦν ἀποτρόπιος· τοιαύτη δὲ ἐθεωρεῖτο καὶ ἡ Σφίγξ. Παρ' Ἑλλήσιν εἶχεν αὕτη καὶ τι μυστηριωδέστερον καὶ ὑψηλότερον ἅμα· τοιαύτη ἡ τῶν Θηβῶν Σφίγξ. Ὁ Οἰδίπους διὰ τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος ἐνίκησεν· ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος μυστηριωδέστερον δηλοῖ τὴν **ἦ τ τ α ν τ ῆ ς ἐ ν τ ῷ κ ό σ μ ω κ α κ ῆ ς ἀ ρ χ ῆ ς**· τοιαύτη λύσις διήκει δι' ὅλην τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, διατυποῦται δὲ καὶ ἐν τῇ Γραφῇ.

Ταῦτα περίπου διὰ μακρῶν ἐξέθηκεν ὁ Κάσσελ.

(Ἐκ τῆς Κλειοῦς.)

II.

Ἀστεῖα καὶ Ἀνέκδοτα.

Τζέντλεμάν τις παρουσιάζεται μίαν τῶν ἡμερῶν εἰς τὸ γραφεῖον ασφαλιστικοῦ καταστήματος. «Κύριε, λέγει, ἐπεθύμουν ν' ἀσφαλίσω δισχίλια σιγάρα, ἅπερ ἐκ Χαβάνης μετέφερον.

— Σιγάρα; πράδοξον! ἄλλὰ τέλος πάντων ποίᾳς ἀξίας;